

Sygn. akt: I C 132/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Urszula Duszak

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) F. (...) - (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. Ł.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego A. Ł. na rzecz powoda (...) F. (...) -(...)z siedzibą w W. kwotę 376,12 zł (trzysta siedemdziesiąt sześć złotych 12/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17.11.2017r. do dnia zapłaty.

2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 123zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Sygn. akt I C 132/18

UZASADNIENIE

Powód (...) F. (...)(...) z siedziba w W. (dalej (...)) domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 2 418,01 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie wynika z umowy cesji wierzytelności, mocą której powód przejął od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Nakazem zapłaty z dnia 15.XII.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 1759/17 tut. Sąd uwzględnił powództwo w całości (k. 76).

Pozwany A. Ł. w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.XI.2010 r. pozwany A. Ł. zawarł z C. (...) P. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na podstawie tej umowy operator zobowiązał się do udostępnienia sprzętu i świadczenia usług, zaś abonent czyli pozwany do uiszczania należności abonamentowych zgodnie z przedstawionymi fakturami.

(zob. umowa k. 42-43).

Pozwany podpisał protokół odbioru sprzętu (zob. protokół k.44).

Zgodnie z regulaminem świadczenia usług, którego odbiór pozwany podpisał- zobowiązał się także do zwrotu sprzętu na wypadek rozwiązania umowy w terminie 30 dni.

Początkowo pozwany wywiązywał się z warunków zawartej umowy , następnie jednak popadł w zwłokę w płatnościach (zob. k. 45-68).

Okoliczności powyższych pozwany nie kwestionował.

W dniu 02.XII.2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z powodem (...) umowę cesji szeregu wierzytelności.

(dowód: umowa cesji wierzytelności- k. 15 i nast.)

(...) zawiadomił A. Ł. o zawarciu umowy cesji i nabyciu wierzytelności względem pozwanego. Nadto wezwał go zapłaty zadłużenia na własny rachunek bankowy.

(dowód: zawiadomienie – k. 40-41)

Powyższego obowiązku pozwany nie wykonał. Łączna należność z tytułu zawartej z

(...) S.A. umowy o świadczenie usług zamknęła się kwotą 2 418,01 zł, na

którą składa się należność główna wynikająca z poszczególnych faktur oraz odsetki od

dnia wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny. Owa bezsporność wynika z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, których pozwany nie kwestionował

Jedynym argumentem pozwanego zgłoszonym w sprzeciwie od nakazu zapłaty jest podniesienie zarzutu przedawnienia zgłoszonego roszczenia.

Ta kwestia pozostawała sporną między stronami , co jasno wynika z pisma pełnomocnika powoda , w którym ostatecznie proponował pozwanemu zawarcie ugody i rezygnację z części należności.

W ocenie sądu zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powstałego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej zasługiwał na uwzględnienie, choć nie w całości.

Zgodnie z dyspozycją art. 117 k.c. roszczenia majątkowe (a takim niewątpliwie są roszczenia o zapłatę zaległych należności za świadczenie usług telekomunikacyjnych) ulegają przedawnieniu. Przedawnienie jest jedną z instytucji dawności, która prowadzi do stabilizacji stosunków prawnych i gwarantuje ich pewność poprzez ograniczenie w czasie możliwości skutecznego realizowania roszczeń (por. uzasad. wyroku SN z 12.02.1991 r., III CRN 500/90, publ. OSNCP 7-8/92/137). Ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie nie może być już skutecznie dochodzone. Przy czym przedawnione roszczenie

nie wygasa, tylko zamienia się w tzw. zobowiązanie niepełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji (por. S. Dmowski, S. Rudnicki „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna”, Wyd. Prawnicze L. (...), W-wa 2006 r., s. 450). Przedawnienie roszczenia dotyczy nie tylko świadczenia głównego, ale i odsetek (por. uchwała SN z 10.11.1995 r., sygn. akt III CZP 156/95, publ. OSNCP 3/96/31). Zgodnie z art. 118 kc termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe i roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi strona dochodząca roszczenia wiążącego się z tą działalnością(por. wyrok SN z 2 kwietnia 2008 r. ,III CSK 302/2007. LEX nr 398487). Niemniej jednak według art.120 par.1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia , w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia , w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Termin płatności faktur został określony kolejno na : 11.01.2013 r., 19.01.2013r.,19.02.2013r.,19.03.2013r.,18.04.2013r.,21.05.2013r.,18.06.2013r.,18.07.2013r.,19.08.2013r.,17.09.2013r.,15.10.2013r. to, że roszczenia stały się wymagalne w każdym przypadku dzień po wskazanej powyżej dacie płatności. (zob. k. 40 akt).

Pozew został wniesiony dnia 17.XI.2017 r.(zob. k. 71 akt). Powód nie wykazał, by pomiędzy tą datą , a datami wymagalności poszczególnych wyżej wymienionych faktur doszło do skutecznego wobec pozwanego przerwania biegu przedawnienia roszczeń. W szczególności nie dowiedziono, że pozwany uznał powództwo, bądź by powód podejmował inne czynności niweczące skutek przedawnienia.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy jednoznacznie ,że jedynym nieprzedawnionym roszczeniem jest żądanie zapłaty kwoty 340 zł z faktury nr (...) wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego po dniu wymagalności tj. od 12.05.2016 r. do dnia poprzedzającego nadanie pozwu w urzędzie pocztowym tj. 16.XI.2017 r. Daje to kwotę odsetek w wysokości 36,12 zł , zaś łączna kwota to 376,12 zł(340 zł + 36,12 zł).

W myśl art.471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności , za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Pozwany A. Ł. nie wykazał , by zgodnie z obowiązkiem wynikającym z zawartej z C. (...) P. umowy po jej rozwiązaniu dokonał zwrotu sprzętu w terminie 30 dni. Nie wykazał by w ogóle zwrócił sprzęt. W tym stanie rzeczy zasadnym było wystawienie noty obciążeniowej Nr (...) z dnia 27.04.2016 r. opiewającej na kwotę 340 zł(zob. k.66 v akt). Roszczenie to z całą pewnością nie jest też przedawnione.

Zgodnie z art.481 par.1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zasadnym zatem było orzec o odsetkach zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

W pozostałym zakresie wobec skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia, sąd oddalił powództwo, bez badania innych okoliczności, na które powoływał się pełnomocnik powoda .

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc.